

"Sinterklaasavond"

Ik geloof niet meer in Sinterklaas en dan komt hij, ook op pakjesavond, niet meer langs.

Toch zal hij er wel aan moeten geloven als onze kleindochter wat groter is. Een Sinterklaas gelooft namelijk altijd wel in kinderen. Nu is ze pas zes weken oud en nog te jong om in hem te geloven. Ja, ze was vanmiddag wel hier, voor het eerst in ons huis. Onze dochter kwam een stukje keperband halen. Twee maal een half uur rijden voor een stukje keperband, er zal wel iets anders achter gezeten hebben, maar 't kindje is ècht nog te klein voor haar naam in chocoladeletters, hoewel de Crisisklaas tevreden kan zijn want haar naam bestaat maar uit drie letters. Dáár zal ze zich geen indigestie aan eten.

Ach en dan komen toch de herinneringen terug aan de Sinterklaasavonden vroeger toen onze dochter nog klein was. Ze was dan het enige kind, maar kreeg dan ook alle aandacht. Oma en opa waren er en ik kan me herinneren dat ze helemaal in de zak kroop om de cadeautjes er uit te halen. Ik maakte wel eens een gedicht, waar de cadeautjes gevonden konden worden. Zo hadden we eens op een kamer boven een aquarium met vissen voor haar neergezet. We hadden ook een bandrecorder neergezet, zodat haar uitroep "Ah, ik heb vissen!" voor het nageslacht bewaard is gebleven.

Later toen ze vriendjes kreeg, hebben we de surprises en gedichten weer in ere hersteld.

Dat had ook weer zijn charme. Voor mij had ze een keer een grote hand gemaakt, waar, als je een stop eruit trok, chocolade munten uit vielen. Tja, geld moet rollen toch?

© december 2011, Alida, BasicPublishing.nl